

Garip

– Can İyisever · 26 Haziran 2013

Karşıma oturmuş bir garip öyle ağlıyor,
İçinde nice feryatlar ateş gibi yakıyor,
Masumane bir şekilde ortama bakıyor,
Kimsenin umurunda mı hayat yaşıyor..

Kim bilir ne derdi var öyle kıvranıyor,
Elinden gelen yok çıkış yolları arıyor,
Bir kendine birde baktıklarını soruyor,
Bir hıçkırıkla için, için öylece ağlıyor..

Yaşamayan anlamaz garibanın hallerini,
Hor görülmüş tutulmamış uzan ellerini,
Dertleri yüklenmiş taşımaz olmuş hepsini,
Sanki kahrediyor dünyaya neden geldiğini..

Sabır yükünü yüklenmiş sırtına taşıyamamış
Bir an olsun hal ve hatırını soran bile olmamış.
Yardım için gittiği bütün kapılar kapanmış,
Gördüm perişan halde yapa yalnız halde kalmış..

Çektiği acı ızdırıp yüzünden okunuyor,
Kendi yanıyor, bakını da öyle yakıyor..
Bütün görünen hali hepsini bize anlatıyor..
Yapa yalnız garip köşe başında ağlıyor..

Derdin nedir desen hiçbir zaman anlatmaz,
Halin perişan ortak olayım desen duymaz,
Bütün umudunu kaybetmiş yol desen bulmaz,
Onun halini o hali yaşamayan asla anlamaz

Hayat bu kaderde olanlar bir, bir yaşanacak,
Biri gelip bu halini görüp bir gün anlayacak,
Garip kardeş yardım için ellerini hep açacak,
Ne olursa olsun kaderde olanlar yaşanacak,

Dün bugün yarın derken işte hayat yaşıyor,
Çıkışların sonu zamanla inişe doğru gidiyor,
Her insan kendi hayatlarını kendileri yaşıyor..
Garip köşe başında kendi derdine yanmış ağlıyor..